

กลุ่มอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการถนอมพืชงู

ผู้ป่วยที่มารับการรักษา

โครงการวิถีชีวิตนำสู่การจัดการพื้นที่อย่างมีส่วนร่วม อบต. บางขุนทอง

แหล่งเรียนรู้

กลุ่มอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการถนอมพืชงู

ภาคที่ใช้ในการรักษาการถนอมพืชงู

นางแม่ มามะ ประธานกลุ่ม

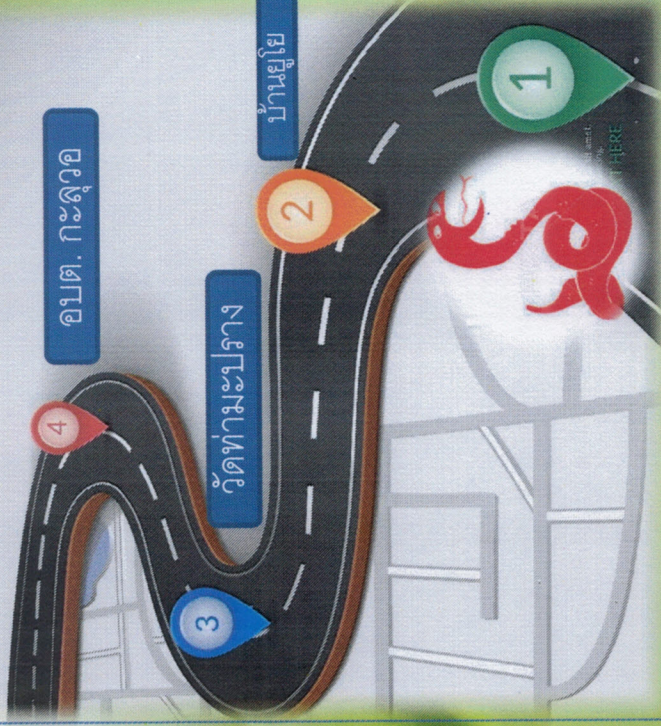
ชื่อ นางแม่ มามะ เป็นหมอตำแยประจำหมู่บ้านยูโย รักษาทางด้านกระดูกพิษในร่างกายนอติดแต่ก่อนนางแม่มีพี่น้อง 6 คน พี่น้องนางแม่เป็นโด้ะหมอทั้งหมัด และปัจจุบันพี่น้องนางแม่เสียชีวิต 1 คน และทุกคนเป็นโด้ะหมอประจำหมู่บ้านที่ตนอาศัยอยู่ เมื่อก่อนที่ชายนางแม่มีการสืบทอดทายาททางด้านโด้ะหมอ พอเสียชีวิต นางแม่ก็ได้สืบทอดทายาทเป็นโด้ะหมอแทน โดยแรกๆก่อนที่จะมีการสืบทอดทายาท มีเพื่อนนางแม่เป็นโด้ะหมอเข้ามาพูดคุยกับนางแม่ที่บ้าน พอสนิทกับเพื่อนนางแม่จะเอาน้ำร้อนหรือน้ำเย็นจากนางแม่ นางแม่ก็พูดขึ้นมาว่าตัวเองช่ายยาแต่ร่างกายของตนเองไม่แข็งแรง จะเข้านอนร่วมกับสามี กลัวสามีชมนิวโด้ะ เจ็บมวกๆ เพราะนางแม่ร่างกายอ่อนแอ พอสนิทกับนางแม่ได้พูดคุยกับเพื่อน ซึ่งระหว่างนั้นต่างคนต่างจะหยิบกินหมาก หลังจากนั้นเรื่องพูดคุยนางแม่ตั้งขึ้น นางแม่บอกว่าโด้ะอะไรก็กลัว ทำผิดอะไร มีจะต่อกับภูกูก็จะสู้ พี่น้องนางแม่กล่าวว่า มีงไม่มีวิชาแม่แต่ไม่เอาวิชาแม่มาใช้กับผู้อื่น ก็เอาป้ามาปรึกษา นั่งเก็บวิชาความรู้มานานไม่ยอมเผยแพร่ เสียของนางแม่ก็พูดขึ้นมาว่า ถ้าภูมิวิชาความรู้จริงๆจะมากความรู้ที่มีในตัวมาใช้เพื่อป้ามาปรึกษาผู้อื่น พอหลังจากนั้นเพื่อนนางแม่ชมนิว แก้ว ข้าวสาร ชมัน จากนั้นเพื่อนนางแม่ก็เอาข้าวสารโรยในบ้านของนางแม่ที่บ้าน จากนั้นนางแม่เพื่อนนางแม่พานางแม่ไปอาบน้ำ นางแม่ตั้งขึ้น ถ้ามีคิดว่าภูมิความรู้ สามารถเป็นโด้ะหมอได้ และถ้าช่วยบรรเทาอาการที่เจ็บอยู่ให้หายได้ กูจะเป็นหมอชาวบ้านให้เอง หลังจากนั้นอาการนางแม่ที่เคยเจ็บนิวโด้ะก็หายขาด

กรณีศึกษา

นางแมะ อาบุญ บ้านจาเราะสโต ป่วยจากการถูกกัด ประมาณ 15 ปีแล้ว ได้ทำการรักษาทั่วทุกแห่ง หลักรักษาที่มาก็ไม่หาย มาหายดีตอนที่มารักษากับนางแมะ มามะ วันนั้นนางแมะมีอาการปวด บวม ขาเป็นหนอง ตั้งแต่โดยถูกกัดการใช้ชีวิตก็ไม่สะดวก เพราะมีอาการเจ็บตลอด ทำงานกรีดยางที่มาเลเซีย ต้องกลับมารักษาแบบวิธีการหมอบแบบบ้านๆ เลยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ก็เลยมารักษาที่นางแมะ มามะ รักษาโดยใช้วิธีการแบบมาดัดติดที่เนื้อ เพื่อถอนพิษงูในร่างกาย มา 2 ครั้ง รู้สึกดีขึ้น เดินได้ อากาศเริ่มรู้สึกดีขึ้นเรื่อยๆ จน ณ ตอนนี้ นางแมะ อาบุญ ก็ยังมารักษาที่นี้จนถึงปัจจุบัน

การเดินทาง

designed by freepik.com

สามารถติดต่อได้ที่
นางแมะ มามะ
บ้านเลขที่ 80/1 ม.6
บ้านญ้อย ตำบลบางขุนทอง
อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส

แหล่งเรียนรู้ชุมชน

กลุ่มอนุรักษ์
ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้านการถอนพิษงู

จุดเริ่มต้น

เริ่มจากมีประชากรผู้ตาบอด ชื่อ นางแม่ มามะ เป็นหมอตำแย ประจำหมู่บ้านยูโย รักษาทางด้านกรอดอดพิชในร่างกาย ในอดีตแต่ก่อนนางแม่มีพี่น้อง 5 คน พี่น้องนางแม่จะเป็นโด้ะหมอทั้งหมด และปัจจุบันพี่น้องนางแม่เสียชีวิต 1 คน และทุกคนเป็นโด้ะหมอประจำหมู่บ้านที่ตนอาศัยอยู่ เมื่อก่อนพี่ชายนางแม่มีการสืบทอดทายาททางด้านโด้ะหมอ พอเสียชีวิต นางแม่ก็ได้สืบทอดทายาทเป็นโด้ะหมอแทน โดยแรกๆก่อนที่จะมีการสืบทอดทายาท มีเพื่อนนางแม่เป็นโด้ะหมอเข้ามาพูดคุยกับนางแม่ที่บ้าน พอสักพักเพื่อนของนางแม่จะมาขอซื้อน้ำมันพรายจากนางแม่ นางแม่ก็พูดคุยขึ้นมาว่าตัวเองขายแต่ร่างกายของตนเองไม่แข็งแรง จะเข้ามาร่วมกับสามี ก็กลัวสามีขงหัวโหล เจ็บมากๆ เพราะนางแม่ร่างกายอ่อนแอ พอสักพักนางแม่ได้พูดคุยกับเพื่อน ซึ่งระหว่างนั้นต่างคนต่างจะหยอหยินกันหมาก หลังจากนั้นเสียงรืดของนางแม่ดังขึ้น นางแม่บอกว่าโกรธอะไรๆ ฎูทำผิดอะไร มีงจะต่อกับฎูฎู ก็จะต้อง เพื่อนนางแม่กล่าวว่า มีงนี่มีวิชาสามารถไม่เอาวิชา มารมาใช้กับผู้อื่น เพื่อบำบัดรักษา นังเก็บวิชาความรู้มา นานไม่ยอมเผยแพรร์ เสียงนางแม่ก็พูดขึ้นมาว่า ถ้าฎูมีวิชาความรู้จริงๆ จะมาความรู้ที่มีในตำมา ใช้เพื่อบำบัดรักษาผู้อื่น พอหลังจากนั้นเพื่อนนางแม่ขอมน้ำ แก้วข้าวสาร ขมิ้น จากนั้นเพื่อนนางแม่ก็เอาข้าวสารโรยในบ้านของนางแม่ทั่วบ้าน จากนั้นนางแม่เพื่อนนางแม่พานางแม่ไปอาบน้ำ นางแม่ตัวสั่น ถ้ามีงคิดว่าฎูมีความรู้ สามารถเป็นโด้ะหมอได้ และถ้าช่วยบรรเทาอาการที่เจ็บอยู่ให้หายได้ ฎูจะเป็นหมอชาวบ้านให้เอง หลังจากนั้นเป็นการนางแม่ที่เคเจ็บหัวโหลก็หายขาด

วัสดุที่ใช้ในการรักษา

นางแม่ มามะ

กิจกรรมในกลุ่ม

ถาด

